

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Békefi László ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Horváth P. András Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Horváth P. András ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. február 9. napján kelt 12.P.24.247/2008/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű együttes első- és másodfokú perköltséget, míg az államnak felhívásra 21.000 (Huszonegyezer) forint kereseti illetéket és 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a ... Közterület-felügyelet ... úti ebrendészeti telepének állatorvosa. A telepre 2008. március 19-én szállítottak be egy rossz fizikai állapotban lévő kutyát, majd onnan 2008. március 21-én az alperesi egyesület főtitkára vitte kórházba az állatot a telep vezető főorvosának engedélyével.

A történetekkel kapcsolatban az alperes elnöke 2008. március 26-án levelet írt a ... Közterület-felügyelet igazgatójának. A levélben foglaltak szerint az egyesület főtitkára „dr. ... szolgálatban lévő állatorvosnak szolt, hogy nézze meg és kezelje a kutyát, vagy szóljon ... doktornak. Dr. ... ennek ellenére a kutyát nem kezelte és más orvosnak sem szolt az állapotáról”. A levélben szerepel még az is, hogy az állatról készült fotók, orvosi látleletek és szakvélemények alapján megállapítható: az eb tartása nem felelt meg az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény

rendelkezéseinek. A hasonló esetek elkerülése érdekében az alperes elnöke haladéktalan intézkedést és írásbeli tájékoztatást kért.

Az alperes levelében foglaltak miatt a felperessel szemben fegyelmi eljárás indult, amely 2008. június 9-én megszüntető határozattal zárult. A határozat indokolása szerint az eljárásban megállapítható volt a kutya ellátásával kapcsolatos felelősség, az azonban nem, hogy a felelősség a felperest terhelné, ugyanakkor rendszertехnológiai hiányosságokat tapasztaltak, melyek kiküszöbölésére belső intézkedések szükségesek.

A felperes keresetében megállapítani kérte, hogy az alperes levelének rá vonatkozó közlései megsértették a jó hírnevét. Sérelmezte, hogy azt a körülményt, miszerint az állat nem kapott szakszerű gondozást, orvosi ellátást, a levél a felperes tevékenységével hozta összefüggésbe, és okozati összefüggést sejtetett a kutya egészségkárosodása, valamint a felperes magatartása között. Külön kifogásolta az állatvédelmi törvény rendelkezéseinek a felperes személyével kapcsolatban történő idézését. Tagadta, hogy az alperesi egyesület főtitkára jelezte volna a kutya ellátásra szoruló állapotát, így az állat kezelése részéről nem a főtitkár kérése ellenére maradt el.

Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, és megfelelő nyilvánosság biztosításával elégtétel adását, továbbá 50.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, a levél tényszerű beszámolót tartalmaz az események kivizsgálása céljából, különös tekintettel arra, hogy a felperes köztisztviselő és a közügyek vizsgálata alkotmányos védelmet élvez. Hangsúlyozta: az események további menetére, így arra, hogy a felperes munkáltatója a történeteket fegyelmi eljárás keretében vizsgálta ki, nem volt befolyása, egyebekben a felperes maga írta le a keresetlevélben, hogy az alperes főtitkára jelezte a kutya ellátást igénylő állapotát, ugyanakkor személyes meghallgatása során ezzel ellentétes nyilatkozatot tett.

A felperes arra hivatkozott, hogy a keresetlevél tényállásának alperes által hivatkozott részében a fegyelmi határozat történeti tényállásából idézett, az nem a saját nyilatkozata.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint az alperes azon tényállításával, hogy a felperes ... figyelmeztetése és kérése ellenére nem kezelt egy arra rászoruló kutyát és más orvosnak sem szólt, megsértette a felperes jóhírnevét. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet peres felek nevét feltüntető rendelkező részét 15 napon belül zárt postai küldeményként küldje meg a ... Közterület-felügyelet igazgatójának és az ... úti ebrendészeti telep vezetőjének azzal a nyilatkozattal, hogy „bocsánatot kérünk ...tól jóhírnevének megsértése miatt”. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperesnek zárt postai küldeményként elküldött „bocsánatot kérünk ...tól jóhírnevének megsértése miatt”

szövegű nyilatkozattal adjon elégtételt; az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 50.000 forintot, valamint 24.000 forint perköltséget, míg az államnak felhívásra 30.000 forint le nem rótt illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes elismerte: valóban nem részesítette kezelésben az állatot és arra más állatorvost sem kért fel. E való tények hamis színben való feltüntetésével azonban az alperesi levél olyan látszatot keltett, hogy a felperes mulasztásával szándékosan megszegte az állatorvosi hivatás szakmai-etikai szabályait, és munkaköri kötelezettségét. Ez a látszatkeltés alkalmas arra, hogy mások véleményét a felperesről, mint állatorvosról, hátrányosan befolyásolja, és ezzel szakmai jó hírnevét sértse. Az alperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a felperes az alperes főtitkárának kifejezett felhívása és kérése ellenére nem kezelte a kutyát és arra másik állatorvost sem kért meg. Az e vonatkozásban tanúként kihallgatott alperesi főtitkár vallomását azonban az elsőfokú bíróság alperesi előadásként értékelte, ezért azt állapította meg, hogy az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, így a felperest sértő, hamis színben tüntette fel azt a való tényt, hogy a felperes nem kezelte az állatot. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk.-ban szabályozott és a keresettel kért objektív jogkövetkezményeket alkalmazta. A nem vagyoni kárigény tekintetében arra utalt, miszerint köztudomású tény, hogy a fegyelmi eljárás hatálya alatt álló személlyel szemben gyanakvás ébred és ez olyan személyi hátrány, melynek kompenzálására a nem vagyoni kártérítés megállapítása indokolt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresettel kért nem vagyoni kártérítési összeget a sérelemmel arányban állónak találva, annak megfizetésére kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, és annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, illetve annak megállapítását kérte, hogy a levélben foglaltak nem alkalmasak a felperes jóhírnevének megsértésére, az alperes a felperesre vonatkozóan valótlan tényt nem közölt, nem híresztelt, a levél tartalma nem meríti ki a valótlan és a személy hátrányos megítélésére alkalmas közlést. Kifejtette: a levél megírásakor az Alkotmányban biztosított jogával élt, egy közpénzből fenntartott intézményben tapasztalt esetet írt le. A felperes köztisztviselő, a munkavégzésével kapcsolatos vizsgálódás kezdeményezésére nincs más út, mint a munkáltatóhoz címzett bejelentés, ennek jogát az Alkotmány 64. §-a biztosítja. Utalt az Alkotmánybíróság határozataira, kifejtve, hogy fokozott védelmet élveznek a közügyekre vonatkozó, akár túlzó vélemények is.

Kiemelte: a kereseti tényállásban a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy az alperesi egyesület önkéntese jelezte számára, hogy a kutya ellátásra szorul, majd személyes meghallgatásában ezzel ellentétes nyilatkozatot tett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem foganatosította az általa indítványozott bizonyítást, így történhetett, hogy a fegyelmi eljárás megszüntetését akként értelmezte, hogy az alperes bejelentése alaptalan és valótlan tényállítást tartalmazott. Utalt arra, hogy ismeretei szerint a fegyelmi eljárásban az események menete nem volt vitatott,

annak eredményeként a Közterület-felügyelet a munkaköri leírásokon, valamint a szervezeti és működési szabályzaton változtatásokat hajtott végre.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányuló ellenkérelmében hangsúlyozta: egyetlen állat egészségromlása következett be, így az eset önmagában alkalmatlan arra, hogy közügyként kezeljék. Az alperes a felügyelet működésével kapcsolatos aggályait nem általános jelleggel, hanem kifejezetten a felperes személyére utalással, a felperes becsületét sértő módon tette meg. Az alperes akkor járt volna el körültekintően, ha levelében a kutyával kapcsolatos körülmények kivizsgálását kéri, ez esetben általános belső vizsgálatra, és nem a felperessel szembeni fegyelmi eljárásra került volna sor. Az állatvédelmi törvényre történő utalás azt a látszatot keltette, hogy a felperes a törvény előírásainak nem tett eleget. Álláspontja szerint az alperes fellebbezése nem világos és nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek. A másodfokú eljárásban a költségeit a megbízási szerződésben foglaltak alapján 50.000 forint plusz áfa összegben kérte megállapítani.

Az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereseti kérelem elbírálásához szükséges mértékben feltárta, arra alapított ítéleti döntésével azonban a Fővárosi Ítéletábra a következők miatt nem értett egyet.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás adataiból azt lehetett megállapítani, hogy az alperes elnökének levelében leírt eset megtörtént, a keresetlevelében maga a felperes is azzal egyezően, „a jogsértések bizonyítására” adta elő az eseményeket, így az írottaknak a szöveggörnyezetet és az eljárás egyéb adatait is figyelembe véve nem adható olyan értelmezés, hogy a felperes a fegyelmi határozat történeti tényállását idézte. A bizonyítási eljárás e tekintetben mutakozó ellentmondásai ennek megfelelően csak úgy értékelhetők, hogy a felperes kapott jelzést a kutya ellátásra szoruló állapotáról, azonban ennek ellenére nem kezelte az állatot.

Az alperes eszerint való tényeket közölt a felperesi munkáltatóval, és arra is helyesen hivatkozott, hogy bejelentése közérdekű volt: költségvetési szerv tevékenységével kapcsolatos észrevétel kivizsgálására irányult. A bejelentést az alperes a saját tevékenységi körét érintő keretben, az intézkedésre jogosult személyhez címezve tette meg, beadványában a tények közlésére szorítkozott, így olyan többlettényállási elem sincs, amely a személyhez fűződő jogok sérelmének megállapítását eredményezné.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva, a keresetet elutasította.

Az alperes eredményes fellebbezése következtében a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperest terheli az alperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltség fizetésének kötelezettsége, melynek a megváltoztató rendelkezésre is figyelemmel megállapított együttes - első és másodfokú eljárásra vonatkozó - összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan, a 4/A. § alapján az áfára is figyelemmel határozta meg. Ugyancsak a felperes köteles megfizetni az államnak az Itv. 39. § (3) bekezdés b.) és c.) pontja szerinti kereseti és fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró